

БѢЖКО и ... още нѢщо

отъ Славѣ Езеровъ

Като стигнали при дружината още спѣли всички.

— Хайде, шурчо, легни и ти да спишъ тамъ въ жгъла. А ти, свѣтулке, ще си ходишъ ли?

— Да азъ ще се поразходя още малко изъ поляната. Ще посвѣтя на другитѣ нощни бубулечки, за да се нахранятъ.

— Тогава сбогомъ! Благодаря ти че ни доведе до тука — рекла пчелицата, като и дала малко медецъ — Ха хапни си за труда.

— О, нѣмаше нужда, драга пчелице! Азъ не съмъ гладна.

— Хайде, хайде, медътъ е хубаво нѣщо и винаги се яде.

Взела меда свѣтулката и блещукъ. блещукъ — обикаляла изъ поляната.

Щурецътъ още не можалъ да се успокои за цигулката си. Но най-после и той заспалъ.

Заспала и пчелата.

Не минало много време, пчелата усетила, че нѣкой я побутва.

— Пчелице, пчелице, и съ мене се случи нещастие.

— Кой е дошелъ — отворила очи въ тъмното пчелата безъ да може да види — Кой си ти?

— Азъ съмъ свѣтулката — отвърнала тя жално.

— Свѣтулката ли? — зачудила се пчелата, като си търкала сънливо очитѣ: — Е, хайде тогава свѣтни да се видимъ и разправимъ какво се е случило.

— Тамъ е злото, че не мога вече да свѣтя — плачела съ безброй сълзи свѣтулката.

— Ахъ, горкичката! Ами какъ се случи това? Нали преди малко си носеше толкова много свѣтлина?

(Следва)

Звездички

Ще се вдигна на прѣсти ще протегна ржчикитѣ да достигна въ небето звездичкитѣ. Да ги пипна, да видя дали сж тѣ свѣщички или хиляди божи очички. Вѣтъръ духа не гаснатъ, цѣла нощъ не заспиватъ, а отъ слънцето бърже се скриватъ. Где отиватъ — не зная цѣла вечеръ се чудя — и отъ чудене — сутринъ се будя.

Елисавета Багряна

Елисавета Багряна

Родена е презъ 1893 г. въ София. Написала е книгитѣ за възрастни „Вѣчната и святата“, „Сърдце човѣшко“ и „Звездата на моряка“, а за деца „Търкулнатата годинка“ и др. Ел. Багряна е една отъ нашитѣ голѣми даровити писателки. Нейнитѣ пѣсни сж искрени и пропити съ любовъ къмъ човѣка. Истинското ѝ име е Елисавета Бѣлчева. Члснка е на писателския съюзъ.

ОВЧАРЧЕТА

отъ Любомиръ Дойчевъ

— Гледай ти, какъвъ добрякъ:

БОТЮ:

(Клати глава)

— За одевешната свада, цѣлъ потъналъ съмъ въвъ срамъ.

БЛАГО:

(Въздиша тежко)

— Късно е сега да жалимъ...

ВАСИЛЬ:

(Повдига се. Сочи съ ржка задъ гърба си)

— Повдигнете ме отсамъ.

(Благо и Ботю го повдигатъ. Василь застава седнишкомъ. Отъ лѣво влиза запѣхтѣнъ Дѣдо Горю)

Дѣдо Горю:

— На кому е прилошало?

(Бързо приближава. Навежда се надъ Василь и слага ржка на челото му)

Где, Василе, те боли?

ВАСИЛЬ:

— Нѣщо смая ми главата.

Изведнажъ ме повали.

Дѣдо Горю:

— Бе, момчета, въ маранята,

ходи ли се безъ калпакъ.

Слагайте калпацы скоро.

Ето, на, за бой сте пакъ!

БЛАГО:

— Ей сегичка, дѣдо Горю!

(Благо и Ботю се втурватъ, взематъ, калпацы отъ земята и бързо ги поставятъ на главитѣ си. Ботю взема Василовиятъ калпакъ, приближава болния, сваля

кърпата отъ главата му и му поставя калпака)

БОТЮ:

— Много, дѣдо, ни е жалъ!

ВАСИЛЬ:

— Виновати сме троица...

БЛАГО:

(Къмъ дѣдо Горю)

— Ако ти не бѣше далъ бѣклица съсъ водица..

Дѣдо Горю:

(Усмихнато)

— Щомъ се каете така, опрощавамъ ви, момчета!

(Благо, Ботю, и Василь засияватъ отъ щастие)

ВАСИЛЬ:

(Скача пѣргаво)

— Дѣдо Горю, дай ржка! Златно тебъ ти е сърдцето.

(Цѣлува дѣсницата на дѣдо Горю)

БЛАГО:

— Ще те помнимъ дълги дни. Да живѣешъ сто години!

(Цѣлува дѣсницата на дѣдо Горю)

БОТЮ:

— Обещаваме, че ний, нѣма вече зло да чинимъ!

(Цѣлува дѣсницата на дѣдо Горю)

БЛАГО:

(Смутено)

— Още нѣщо ми тежи. Стрина Мара. Тука бѣхме.

Дѣдо Горю:

— Знамъ! За твоитѣ лжи, срезнахъ я и се разбрахме. Опрощавамъ ти това!

БЛАГО:

(Весело къмъ Ботю и Василь)

— Чухте ли, добре! Прости ми! ВАСИЛЬ:

— Дѣдо, нѣмаме слова да продумаеме и трима, колко много си ни драгъ, за доброто, що ни стори!

БОТЮ:

— Ти си истински чудакъ!

БЛАГО:

— Ти очитѣ ни отвори:

Дѣдо Горю:

(Потупва ги дружелюбно по рамената)

— Днеска, заедно съсъ васъ,

(Сочи съ ржка въ висинето)

като тая волна птица, сжщо радвамъ се и азъ. А сега и предъ троица ще река единъ съветъ, като старъ човѣкъ, а той е: ОБЩОТО, НА ТОЯ СВѢТЪ, ГО ПАЗЕТЕ, КАТО СВОЕ,

(Сочи съ ржка кладенеца)

ЗА ВЕСА

К Р А Й

Купонъ за сюрпризъ!

Който изрѣже и изпрати този купонъ, придруженъ съ 5 лв. чиста гербова марка до:

Д. КОЛЕВЪ, ул. „Регенска“ 10 — София IV, ще бжде сюрпризиранъ съ единъ хубавъ подаръкъ.